

ISTANDSÆTTELSE AF VEJ

Vejdirektoratet har behandlet din klage af 19. oktober 2010 over Kommunens afgørelse af 20. september 2010 om istandsættelse af en del af den private fællesvej T vej.

Du skriver blandt andet, at

- beslutningen om at overføre de private fællesveje i sommerhusområder - herunder blandt andet T vej - til privatvejslovens¹ afsnit III i 2001 ikke er meddelt beboerne på vejen og er sket for at spare vejmyndigheden for administrative udgifter og derfor er ulovlig
- kommunen kunne træffe afgørelse om istandsættelse af vejen i henhold til lovens afsnit II, jf. Trafikministeriets (nu Transportministeriet) brev af 26. april 1995, og at
- kommunen burde have fulgt den hidtidige praksis i Kommunen i forbindelse med afgørelsen om istandsættelsen af T vej.

Vores afgørelse

Kommunens afgørelse om istandsættelse af T vej i henhold til privatvejslovens afsnit I, III og IV er lovlig.

Baggrund

Kommunen offentliggjorde den 30. oktober 2001, i blandt andet Amtsavisen og Ugeposten, at private fællesveje i kommunens sommerhusområder blev overført til privatvejslovens afsnit III.

Offentliggørelsen omfatter T vej.

Kommunens afgørelse af 17. november 2008 om at administrere private fællesveje i den tidligere Kommune i henhold til privatvejslovens afsnit II blev offentliggjort den 3. februar 2009.

Hvad kan Vejdirektoratet tage stilling til

Vi kan tage stilling til lovligheden af kommunens afgørelser truffet efter vejlovgivningen², her privatvejsloven, jf. denne lovs § 7, stk. 1.

Vi kan desuden tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelige forvaltningsretlige regler, herunder bestemmelser i forvaltningsloven³, i forbindelse med en afgørelse truffet efter privatvejsloven. Men vi har ikke mulighed for at tage stilling til, om kommunen har overholdt almindelig god forvaltningsskik.

Det betyder, at vi kan vurdere, om kommunen har fulgt privatvejslovens og forvaltningslovens regler. Men vi kan ikke afgøre, om kommunens afgørelse om istandsættelse er rimelig eller hensigtsmæssig.

Beslutninger i henhold til § 13, stk. 2 og partsstatus

¹ Lov om private fællesveje, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. maj 2008, med senere ændringer

² Vejloven, vejbidragsloven, privatvejsloven og vintervedligeholdelses- og renholdelsesloven

³ Lovbekendtgørelse nr. 1365 af 7. december 2007

Bestemmelserne i privatvejslovens afsnit I, III og IV anvendes i områder, der er byzone, jf. planloven⁴. Det fremgår af lovens § 13, stk. 1.

Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at reglerne i privatvejslovens afsnit I, III og IV om private fællesveje i byer og bymæssige områder skal finde anvendelse i andre stedligt afgrænsede områder. Det fremgår af lovens § 13, stk. 2.

I områder, der ikke er omfattet af stk. 1 og 2, finder reglerne i afsnit I, II og IV anvendelse, jf. lovens § 13, stk. 3.

Beslutninger efter stk. 2 er først gyldige, når de på vejmyndighedens foranledning har været offentligt bekendtgjort i stedlige blade efter vejmyndighedens bestemmelse i henhold til privatvejslovens § 13, stk. 5.

Som udgangspunkt anses beslutninger i henhold til privatvejslovens § 13, stk. 2, for at have en generel, planmæssig karakter, idet de retter sig mod samtlige borgere og brugere af det pågældende område. Den enkelte borger/bruger vil således efter Vejdirektoratets opfattelse ikke have en sådan væsentlig, individuel og direkte interesse i en beslutning i henhold til privatvejslovens § 13, stk. 2, at pågældende efter de almindelige forvaltningsretlige principper kan siges at være part i sagen eller at være klageberettiget.

Det er i loven ikke beskrevet, hvilke hensyn der må ligge til grund for en overførsel af f.eks. private fællesveje i sommerhusområder til privatvejslovens afsnit III.

Spørgsmålet om lovligheden (retlige spørgsmål) af kommunalbestyrelsens beslutning i henhold til privatvejslovens § 13, stk. 2, vil som udgangspunkt først kunne behandles i forbindelse med en eventuel klage over en konkret afgørelse truffet i henhold til bestemmelserne i privatvejslovens afsnit I, III og IV.

Vores vurdering

T vejs administration i henhold til privatvejsloven

Vi kan konstatere, at kommunens beslutning om at administrere private fællesveje i sommerhusområder efter privatvejslovens afsnit III har været offentliggjort i lokale blade. Som nævnt ovenfor er beboerne på T vej ikke parter i beslutningen om at overføre sommerhusområderne til administration efter lovens afsnit III.

Vi har ikke grundlag for at antage, at kommunen vil have en større økonomisk besparelse ved at overføre et område til afsnit III i forhold til områder, der bliver administreret efter afsnit II, idet kommunen som vejmyndighed har administrative forpligtelser uanset om en privat fællesvej bliver administreret efter lovens afsnit II eller III.

Kommunens beslutning af 17. september 2001 er derfor gyldig.

⁴ Lov om planlægning, jf. lovbekendtgørelse nr. 937 af 24. september 2009 med senere ændringer. Loven administreres af Miljøministeriet, Naturstyrelsen.

Det fremgår af sagen, at administrationen af T vej i henhold til privatvejslovens afsnit III ikke har været ændret siden Kommunens beslutning den 17. september 2001.

Når en kommune har truffet en afgørelse om at veje i et nærmere afgrænset område skal administreres efter privatvejslovens § 13, stk. 2, er den forpligtet til f.eks. at fordele udgifterne til en istandsættelse af en konkret vej i området i henhold til lovens kapitel 10 (§§ 57-62).

Kommunen vil således ikke lovligt kunne fordele udgifterne til en konkret istandsættelse efter de vejberettigedes brug i henhold til lovens afsnit II.

Vi mener ikke, at henvisningen til Trafikministeriets skrivelse af 26. april 1995 er relevant i denne sag.

Det fremgår af skrivelsen, at det beror på kommunens skøn, om det er hensigtsmæssigt at tilbageføre et område, der efter en beslutning bliver administreret efter lovens afsnit III, til afsnit II.

Dette kræver, at kommunen træffer en afgørelse om, at vejene i nærmere bestemt område tilbageføres til at blive administreret i henhold til privatvejslovens afsnit II.

Kommunen har ikke truffet en afgørelse, der svarer til kommunens beslutning af 17. november 2008 for området, der omfatter T vej.

Den er dermed forpligtiget til at fordele udgifterne til den konkrete istandsættelse af T vej i henhold til byreglerne, som det er sket.

Om skader som følge af kloakeringen i vejens østlige side

Vi har forstået sagen således, at der ikke tidligere har været klaget over, at vejen ikke er blevet retableret tilstrækkeligt efter kloakeringsarbejdet for 10-15 år siden.

Om kloakeringsarbejdet ikke er udført i tilfredsstillende, og kommunen dermed er erstatningsansvarlig, er ikke omfattet af bestemmelserne i privatvejsloven. Dette spørgsmål skal afgøres efter dansk rets almindelige erstatningsregler. Vi kan derfor ikke tage stilling til det.

Hvis du ikke kan opnå en løsning med kommunen, må vi henvise dig til at indbringe spørgsmålet for domstolene.

Om standen af vejens nordlige del

Kommunen har i mail af 5. januar 2011 bekræftet, at den vil afholde udgifterne for istandsættelsen af de nordligste 4 meter.

Konklusion

Kommunens afgørelse om istandsættelse af T vej i henhold til privatvejslovens afsnit I, III og IV er lovlig.

Vi foretager os ikke mere i sagen.

Frist for anlæg af sag ved domstolene

Hvis du ønsker, at domstolene skal tage stilling til kommunens afgørelse eller til vores afgørelse i klagesagen, skal sagen anlægges inden 6 måneder fra modtagelsen af denne afgørelse, jf. privatvejslovens § 7, stk. 6, 2. punktum.

